

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

J. J. Lotze.

En ny Vise, indfødtende den
bergenysiske Grenadater
Battallions Ver og Vandel.

1807-1810.

V. Box 33:98/1810.

948.1 "1807-

14 "

L91

E n n y B i s e

indeholdende

den bergenhufiske Grenadeer-Battal- lions Bei og Vandel

fra Opbrudsdagen af Lægderne i Maret 1807
til Ankomsten til Christianssand i Maret 1810.

Kan synges med den Melodie:
Alle raske norske Helte.

Forfattet af
John Jacobsen Gothe,
Grenadeer ved ovennævnte Battallions 4de Division.

Trykt 1810.

Endnu vil jeg lidt forsøge Til et lidet Lidsfor-
driv, Og en Sang paany fremføre Om det
kan gelinge mig; Sindet dermed at fornøie,
Naar os Tiden falder lang, Og forglemme al den
Møie, Som os tidt indfalde kan.

2. En Commando hastig skede Atten Hundres
de og syv, Da vi tænkte trygt at leve, Hver udi
sit Land og By; Dog en anden Stemme høstes,
Trommen røres til Allarm, Med Paapakning og
Berustning Vi til Bergen reiste hen.

3. Maaner syv og Uger tvende, Vi blandt den
gevorbne Mand, Blev' excerede saalænge Til det
Marets Tal udbrandt. Atten Hundrede og otte,
Da Aprili Maaned kom, Vi fra Bergen reise
maatte Mod Fienden længer frem.

V box 33:981

948.1 "1807-14" L91

4. Femtende i samme Maaned, En Langfredags Morgen var, Maatte jeg min Ven forlade Da saae Taarerne saa klar Med af hendes Kinder rinde, Stridige i Hobetal, Det vel gjorde Kinder blege Og mig dybt i Hjertet skar.

5. Derom vil jeg ikke skrive Mere nu paa denne Gang, Men Commando villig lyde, Ikke een, men alle Mand. Vi Kong Frederik den Sjette. Lovet har at være troe, Det vil vi ei forjette Om det koster Liv og Blod.

6. Da Aprili var forgangen, Og vi Mai fik at see Til Christianssand vi komme Efter vor Bestemmelse, Og paa Stadens begge Sider Indkvarterede vi var Til vi Døde fik og Breve Til at reise der ifra.

7. Vi der syntes godt at leve, Og fik Tragtementer god Udaf Kongens Magaziner, Alt hvad Kongen os tilstod; Af vore Officerer gode Faar vi udbetalt contant, Derom vil vi ikke haabe, Men troe samme vidst og sandt.

8. Da vi havde gode Dage, Og vi Bergenhuske gif, En Dag og Skal Komning tage, Vi paa ny Commando fik, At vi færdig og tilrede Skulde være hver og een, Og som Brødre at marschere, Da vi femte Juni skrev.

9. Transporterede vi vare, Confoiert: førtes væk, Om vi strække Ord skal tale, Eigne vi Forsædre hæl, Os ei Vren skal berøves, Som de os fortjenet har; Lad Fienderne kun prøve, Vi og Mod i Brystet har.

10. Vi et Natteleie havde: Hombørsund det kaldtes saa, Hvor Fienderne vi mange Først med vore Dine saae, Strax vi ivrig blev og barske,

Og vil klippe dem og slaae; Krudt og Kugler i vor Taske, Fandtes der udi at slaae.

11. Men han turde ikke vove Op paa Land til os at gaae; Det var bedre at de vendte Om at gaae paa Havet blaae, Iblandt Skjær og grumme Bølger, End at ramme Løven vred; Alle andre Ting han glemmer, Men dog ei den Tid og Sted.

12. Da Fienden drog fra Die, Vi fortsatte Reisen strax Og os Vinden monne føie, Saa vi lykkelig en Nat Fort Radvøien frem marscherte, Som paa Brulaugsnæsset gaaer; Men da det tog til at lysne, Vi paa Laurvigs Gade staer.

13. Vi der indkvarterte vare Og laae der en liden Tid; Dog til visse fjorten Dage, Atter kom der hastig Brev Til den halve Deel og Styrke Af Battallionen raak, Saa vi om et Midnats Mørke Maatte løse dem af Baat.

14. Hastig maatte de marschere, Uden Ophold lige frem, Hvor de vare commandeerte, Men jeg var dog ei med dem; Derfor kan ei til visse Skrive hvor med demnem gif; Et jeg veed, og det tilpriffle, De berømmes hvor de gif.

15. Vi Divisioner tvende, Som endnu tilbage var, Ingen Mangel kan fornemme, Endoa gode Dage har; Da syv Uger gif til Ende, Bløve vi ombord ihast Paa Kanonbaade sendte Øster hen til Frederiksstad.

16. Atter vi fortabte gode Kammerater fandt igjen, Som os venlig imodtage, Vi det samme dem igjen, Og paa Landet op marscherte, Hvor vi Loger mente fik, Alle vare ikke tørre, Maae dog ligge som de gif.

17. Sommeren den var forgangen, Hsten

havde vi for Haand, Deilig Frugt af et og andet
Førtes til den Stad og Land. De, som solgte, ei
forsømte, Men de gjorde Priis galant; Vi en heel
Potetes Potte Fik for fire Skilling dansk.

18. Endnu har vi lidt tilbage Til at avancere
frem, Og som norske Helte tage Vaaben paa og
træde frem Med et fyrigt Mod og Hjerte For
vort Land og Konge god; Ingen lader sig forfær-
de, Men gaaer Fienden imod.

19. Vi en Morgen Klokken fire, Før vi Das-
gen kunde see, Færdige til at marschere, Stod med
begge Poserne, Dertil vort Gevær og Taske, Alt
paa vore Skuldre laae, Dertil en Feltkjed'l og
Glaske, Saa lod vi paa Trommen slaae.

20. Lange Veie kan ret ikke I en Hast mar-
scheres hen; Men nu er' vi Bergenhusske Dog
paa Grændsen komne frem, Hvor vi os vil lade
finde, Om Fienden søge vil; Det maaskée vil ikke
blive Lange før de vove til.

21. Paa hvad Tid de vil forsøge, Skal vi fin-
des vaagne staae, Og som vore troe Medbrødre,
Sælge hannem lidt for Klaae; Vi har af den
samme Salve Til at stryge paa hans Krop, Saa
vil lade sig forfærde For en lumpen Røvestrot.

22. Tolvte i September Maaned, Kom han
med en Mængde frem, Og til Fanger tænkte tage
Hver en Mand i Leieren; Men det lykkedes ham
ikke, Han tilbage maatte gaae, Vi gav hannem
varme Spise, Som han maatte blaase paa.

23. Tidlig, førend Klokken otte, Lurede han
sig der frem, Men den første Post han træfte Bar
ret ingen doven Lem; Endog Taagen tyk mon
være, Blev han hannem tidlig var, Saa han

raabte: hvem mon være, Som her kommer? Høi
mig Svar!

24. Da ham ingen vilde svare, Han sig ei for-
sømme laer, Men gav ham en Dram at smage
Ud af Glasfen, som han bar, Saa at Een sit fulde
Mæie Fik af denne lille Skaal, Og sit Ende paa
sin Mæie Udi denne Jammerdal.

25. Da vi Andre dette hørte, Hvad den Troe
udøvet har, Vi os heller ei forsømte, Men slog i
det samme Glas. Naar en Ven den anden ven-
ter, At han sig besøge skal. Færdig staaer med
Complimenter Og med raske Favnetag.

26. Jeg vil ikke saasom sige: Kom, Kammera-
ter! lad os slaae! Alle færdig var at gribe Sit Ge-
vær og tænke paa; En Commedie vi istemte, Da
vi saae hans Mængde svaer, Hurrafriig og paa
ham klemte, Saa det Lyd i Luften gav.

27. Den, der Commandoen førte, Var den
Herre kjæk og bold, Major Chrebs, som vi kan
ligne Ved den raske Tordenfjold; Han sig
frygter ingen Fare, Det ei heller nytte kan, Den,
der skal sit Land forsvare, Maa ei være hjertebang.

28. Hundrede og Firsindstyve Mod to Lu-
finde at staae, Er ei let, dog tør vi byde Hannem
Trods og med ham slaae; Raske Skud vi hannem
sendte Og til Enden stod ham bi, Timer fulde fem
til Ende, Udi Slaget gik forbi.

29. Det er priseligt at bære Navn udaf en Pø-
ve grum; Som den svenske Røv kan lære Til at
bede om Pardon, Om han er i Tal som Fluor,
Det ham ikke lykkes tidt, Røveklogskab ikke dner
Mod de norske Helte kjæk.

30. Midt i Stridens største Lue, Ruglerne,